



Rešerše – legislativní změny červen 2025

Tento právní newsletter připravila pro vzdělávací centrum TSM, spol. s r. o., advokátní kancelář Valíček & Valíčková – renomovaný tým 30 odborníků se specializací na komplexní právní servis pro společnosti. Cílem tohoto pravidelného přehledu je přinášet účastníkům kurzů TSM aktuální a srozumitelně zpracované informace z oblasti legislativy, které jim pomohou lépe se orientovat v právním prostředí a udržet si profesní náskok.

Obsah

Občanské právo	1
Rodinné právo	3
Trestní právo	6
Zdravotnické právo	8
Pracovní právo	11
Právo EU	15
Obchodní právo	16
Další předpisy	17

Občanské právo

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2025, sp. zn. 25 Cdo 1279/2025, Poplatky soudní, Osvobození od soudních poplatků

V řízení šlo o náhradu škody způsobené pochybením advokáta při zastupování v soudním řízení o náhradu újmy na zdraví není žalobce osvobozen od placení soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o soudních poplatcích, neboť se nejedná o řízení o náhradu újmy na zdraví ve smyslu tohoto ustanovení, ale o samostatný nárok na náhradu škody způsobené vadnou právní službou.

Podstata sporu spočívá v tom, že žalobce se domáhal náhrady škody způsobené neodborným zastupováním advokátem v řízení o náhradu nemajetkové újmy na zdraví, přičemž soudy prvního i druhého stupně zastavily dovolací řízení pro nezaplacení soudního poplatku s odůvodněním, že žalobce není od placení poplatku osvobozen, protože jeho nárok není přímo nárokem na náhradu újmy na zdraví, ale nárokem na náhradu škody vyplývající z pochybení advokáta.

Nejvyšší soud potvrdil, že osvobození od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o soudních poplatcích se vztahuje pouze na řízení o náhradu újmy na zdraví nebo usmrcení, nikoli však na řízení o náhradu škody způsobené vadnou právní službou advokáta, i když toto pochybení se týkalo řízení o náhradu újmy na zdraví. Proto postup soudů nižších stupňů, které zastavily dovolací řízení pro nezaplacení soudního poplatku, byl správný.

Z usnesení dále vyplývá, že žalobce nesplnil povinnost zaplatit soudní poplatek ve lhůtě stanovené soudem, a proto bylo dovolací řízení zastaveno. Žalobce se pokusil argumentovat, že jeho nárok je ve skutečnosti spojen s nárokem na náhradu újmy na zdraví, avšak Nejvyšší soud tuto



argumentaci odmítl s odůvodněním, že se jedná o odlišný právní nárok a řízení, a tedy o jiný druh soudního poplatku.

Usnesení také stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů dovolacího řízení, protože v tomto řízení žádné náklady nevznikly.

Shrnuto, rozhodnutí Nejvyššího soudu zdůrazňuje, že nárok na náhradu škody za vadnou právní službu advokáta není totožný s nárokem na náhradu újmy na zdraví, což má zásadní dopad na povinnost platit soudní poplatek v dovolacím řízení.

Dostupné na:

https://rozhodnuti.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/05E05976D754D441C1258CAC004D1E90?openDocument&Highlight=0,null,

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2025, sp. zn. 33 Cdo 1399/2024

Právní věta: Při posuzování, zda dárce upadl po darování do takové nouze, že nemá ani na nutnou výživu vlastní nebo osoby, k jejíž výživě je povinen (§ 2068 občanského zákoníku), je třeba individuálně hodnotit jeho majetkovou a životní situaci ke dni, kdy došlo k odvolání daru. Nutná výživa zahrnuje zajištění základních životních potřeb (bydlení, strava, ošacení, nezbytné léky) v rozsahu odpovídajícím životnímu minimu, přičemž je nutné přihlížet i ke specifickým okolnostem dárce (např. zdravotní stav, příjmy, státní dávky). Samotné zohlednění příjmů a výdajů formou matematického výpočtu je přípustné, pokud soud současně zohlední i individuální okolnosti případu.

Žalobce (dárce) se domáhal určení vlastnického práva k podílu na bytové jednotce, který dříve daroval své bývalé manželce (žalované), a to z důvodu, že po darování upadl do nouze a odvolal dar podle § 2068 občanského zákoníku. Soudy nižších stupňů i Nejvyšší soud zkoumaly, zda žalobce skutečně upadl do takové nouze, že neměl prostředky na vlastní nutnou výživu. Soudy dospěly k závěru, že v rozhodné době (ke dni odvolání daru) žalobce nebyl v takové nouzi, neboť jeho příjmy (zejména invalidní důchod) pokrývaly jeho základní potřeby, přičemž náklady na bydlení hradil jeho otec a další zvýšené náklady byly saturovány státními příspěvky. Proto nebyly splněny podmínky pro odvolání daru pro nouzi.

Dostupné na:

https://rozhodnuti.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/533F86311B134C2FC1258CA4004D3A12?openDocument&Highlight=0,null,





Rodinné právo

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony

Momentálně, 17.6.2025, postoupeno do Senátu

Navrhuje se sloučení opatrovnického a rozvodového řízení, v případech, kdy jsou rozvádějící se manželé domluveni na principu rozvodu, úpravě poměrů nezletilých dětí a následků rozvodu. Zachován má být požadavek, podle něhož je podmínkou rozvodu manželství soudní úprava poměrů nezletilého pro dobu po rozvodu. I v případě smlouveného rozvodu má být zachována podmínka schválení dohody manželů o úpravě poměrů nezletilého dítěte soudem. Mají-li manželé nezletilé dítě, navrhuje se ze zákona spojit řízení o rozvod manželství s řízením o úpravě poměrů jejich nezletilého dítěte pro dobu po rozvodu. Pokud jde o samotný průběh spojeného řízení, navrhuje se do něj vnést prvky, které jej učiní méně formální a potenciálně méně konfliktní. Zastoupení dítěte kolizním opatrovníkem v řízení týkajícím se úpravy jeho poměrů a v řízení péče soudu o nezletilé obecně by již nadále nemělo být obligatorní.

Co odstraní:

- Odstraní povinnost zjišťovat příčiny rozvratu manželství v případě rozvodu na základě dohody manželů, protože tato povinnost je považována za zastaralou a komplikující řízení.
- Zruší formální požadavek na oddělené soužití manželů po dobu delší než šest měsíců u smlouveného rozvodu, který se dnes pouze formálně konstatuje a nemá praktický význam.
- Omezí nutnost výsledku manželů v rozvodovém řízení, pokud by byl výsledek formální a nepřinášel nové informace.

Co zavede a co bude nové:

- Zavede jednodušší a rychlejší řízení o rozvodu, zejména pro případy, kdy manželé podávají společný návrh a dohodnou se na úpravě poměrů nezletilých dětí i majetkových poměrů.
- Povinnost soudního schválení dohody o úpravě poměrů nezletilých dětí před rozvodem, což má zajistit lepší ochranu zájmů dítěte.
- Zvýší se důraz na to, aby soud vždy sám posoudil, zda došlo k rozvratu manželství, a to i při zjednodušeném řízení, nikoli jen na základě tvrzení manželů.
- Pro advokáty to znamená větší zaměření na přípravu komplexních dohod o úpravě poměrů dětí a majetkových vztahů, které musí být soudem schváleny, a méně času stráveného dokazováním příčin rozvratu.
- Advokáti budou muset být připraveni na efektivnější komunikaci a vyjednávání mezi manžely, protože nový režim klade větší důraz na dohodu a spolupráci stran.





- V řízení o úpravě poměrů nezletilých dětí bude kladen větší důraz na ochranu zájmů dítěte, což může znamenat větší spolupráci s orgány sociálně-právní ochrany dětí a kolizními opatrovníky.

Dostupné na: <https://www.zakonyprolidi.cz/monitor/7768266.htm>

Obsáhlá důvodová zpráva dostupná na:

<https://www.zakonyprolidi.cz/media2/file/2404/File66162.pdf?attachment-filename=7768266-2023-10-09-duvodova-zprava-7868560.pdf>

Stanovisko Sekce pro rodinné právo ČAK

Plánované změny považuje Sekce rodinného práva České advokátní komory za konformní s ústavními zásadami ochrany práv dítěte a za nástroj, který může významně napomoci rozhodování v jeho nejlepším zájmu. Mezi pozitivní prvky novelizace patří mimo jiné:

- výslovné zakotvení zákazu tělesného trestání dětí,
- administrativní zjednodušení rozvodového řízení,
- zavedení možnosti zpětného zohlednění dříve uhrazeného výživného,
- sjednocení a zpřehlednění režimu péče o dítě s důrazem na jeho zájmy a stabilitu právního postavení.

Sekce rodinného práva České advokátní komory neshledává problematickým nahrazení **předběžného opatření nově zaváděným prozatímním rozhodnutím**. V právní úpravě je zachována zásada rozhodnutí bez zbytečného odkladu, přičemž nově se zavádí explicitní právo všech účastníků být před jeho vydáním slyšeni – což v nyní platné úpravě absenteje.

Skutečnost, že proti prozatímnímu rozhodnutí **není přípustné odvolání**, nepředstavuje oslabení procesních práv účastníků, neboť řízení samotné bude v uvedené tříměsíční lhůtě zpravidla dokončeno. Proti případnému rozhodnutí o prodloužení prozatímního opatření navíc již **odvolání přípustné je**.

Dostupné na: <https://advokatnidenik.cz/2025/07/03/stanovisko-sekce-pro-rodinne-pravo-cak-k-tzv-rozvodove-novele/>

Zákon, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další zákony v souvislosti s potíráním domácího násilí

Hlavní body novely:

Jednotná definice: Domácí násilí je definováno jako násilné jednání, při kterém dochází ke zneužívání moci nebo nerovného postavení. Zahrnuje fyzické i psychické násilí, útoky na svobodu, důstojnost, soukromí a také ohrožování základních potřeb.

Širší okruh obětí: Za oběť může být považován nejen partner, ale i osoba blízká nebo rodič společného dítěte, i když spolu nežijí.

Prodloužení vykázání: Doba, na kterou může policie vykázat násilnou osobu ze společného obydlí, se prodlužuje z 10 na 14 dní.

Zabavení zbraní: Policie bude mít povinnost při vykázání násilníka odebrat mu zbraň.





Posílení práv obětí: Oběti budou mít v přestupkovém řízení podobná práva jako zvlášť zranitelné oběti v trestním řízení (např. právo na doprovod důvěrníkem).

Dopad na další řízení: Domácí násilí bude zohledněno při rozdělování společného majetku manželů a při rozhodování o péči o děti.

Dostupné na: <https://advokatnidenik.cz/2025/07/01/od-1-7-2025-je-ucinna-novela-jednotne-definujici-domaci-nasili/>

Taky na: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-78>

Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 816/2024 o roli dlouhodobé dobré pracovní morálky při posuzování platnosti rozvázání pracovního poměru

Právní věta: Relevantní okolnost dlouhodobé dobré pracovní morálky zaměstnance nepostačuje k tomu, aby zmírnila intenzitu závažného porušení pracovních povinností, jestliže toto porušení spočívá v úmyslném a přímém nerespektování legitimního pokynu zaměstnavatele, neboť takové jednání zásadně podkopává manažerskou autoritu, která je pro řádné fungování pracovního poměru stěžejní.

Případ se týkal zaměstnankyně, která pracovala jako obsluha čerpací stanice a její pracovní poměr byl rozvázán výpovědí pro závažné porušení povinností. Důvodem byla neomluvená absence na směně, přestože jí zaměstnavatel výslovně zamítl žádost o dovolenou, a údajné odmítnutí převedení na jinou práci. Zaměstnankyně argumentovala, že zaměstnavatele informovala a zajistila si náhradu, a že měla dlouhodobě bezproblémový pracovní poměr.

Nižší soudy (Okresní a Krajský soud) shledaly výpověď neplatnou. Uznaly sice, že absence byla porušením povinností, ale s ohledem na dlouholetou dobrou pracovní morálku zaměstnankyně, její přesčasy a zajištění náhrady dospěly k závěru, že šlo pouze o „méně závažné porušení“.

Nejvyšší soud však rozhodnutí nižších soudů zrušil a žalobu zaměstnankyně na neplatnost výpovědi zamítl. Zdůraznil, že ačkoli je dlouhodobá dobrá pracovní morálka relevantním faktorem, nemůže automaticky zmírnit závažnost konkrétního porušení. Klíčové bylo, že zaměstnankyně svévolně nerespektovala výslovné zamítnutí dovolené ze strany zaměstnavatele a zameškala celou směnu. Soud konstatoval, že takové jednání, které představuje přímou neposlušnost vůči manažerské autoritě zaměstnavatele, je zpravidla samo o sobě dostatečné pro závěr o závažném porušení povinností, a to i přes jinak dobrou pracovní historii. Pokud zaměstnankyně zajistit si náhradu byl navíc označen za „oportunistické jednání“, které nemohlo snížit intenzitu porušení.

Tento judikát posiluje manažerskou autoritu zaměstnavatele a zdůrazňuje, že úmyslné nerespektování jeho pokynů, zejména v otázkách docházky, představuje závažné porušení, které může vést k platnému rozvázání pracovního poměru, bez ohledu na předchozí bezproblémové plnění pracovních úkolů.

Dostupné na: <https://www.pravniprostor.cz/judikatura/pracovni-pravo/judikat-mesice-role-dlouhodobě-dobře-pracovni-moralky-pri-posuzovani-platnosti-rozvazani-pracovniho-pomeru-rozsudek-ns-21-cdo-8162024>



Trestní právo

rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Krpelík proti České republice* (č. 23963/21)

Evropský soud pro lidská práva (ESLP) ve svém rozsudku ze dne 12. června 2025 ve věci *Krpelík proti České republice* (stížnost č. 23963/21) shledal porušení článku 6 odst. 1 (právo na spravedlivý proces) ve spojení s článkem 6 odst. 3 písm. c) (právo na právní pomoc) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Případ se týkal stěžovatele, který byl odsouzen za vloupání na základě předsoudních doznání učiněných během policejních výslechů a ohledání místa činu, aniž by mu byla poskytnuta právní pomoc. Klíčovým aspektem bylo, že stěžovatel vykazoval „několik známek mentálních obtíží“ a měl „pouze základní vzdělání“, což ho činilo zranitelnou osobou. Ačkoli byl o svých právech informován prostřednictvím předtištěných formulářů, Soud konstatoval, že text byl „náročný na pochopení i pro osoby s plnými intelektuálními schopnostmi“ a pro stěžovatele s jeho postižením byl nedostatečný k tomu, aby plně porozuměl svým právům a důsledkům vzdání se jich. Právní zástupce mu byl přidělen až poté, co učinil doznání a byl na něj vydán příkaz k vazbě.

Soud zdůraznil, že vzdání se důležitého práva, zejména zranitelnou osobou, musí být jednoznačné a musí mu předcházet veškeré nezbytné kroky orgánů k zajištění plného pochopení práva a důsledků jeho vzdání se. Vzhledem k mentálnímu postižení stěžovatele a absenci jakékoli pomoci Soud shledal, že orgány měly „aktivně zajistit“, aby svým právům rozuměl, například poskytnutím „snadno srozumitelné verze relevantních informací“ nebo „poskytnutím prostředníka“. Soud rovněž neshledal „žádné přesvědčivé důvody“ pro omezení práva stěžovatele na právní pomoc v kritických fázích, kdy byl vyslýchán a doznával se.

V důsledku toho Soud dospěl k závěru, že právo stěžovatele na právní pomoc bylo „nesprávně omezeno“ a jeho vzdání se práva nebylo provázeno minimálními zárukami úměrnými jeho důležitosti. Za nemajetkovou újmu přiznal stěžovateli 3 000 EUR a na náklady a výdaje 800 EUR.

Tento rozsudek posiluje význam ochrany zranitelných osob v trestním řízení a klade na vnitrostátní orgány zvýšený pozitivní závazek zajistit, aby Tito jedinci skutečně rozuměli svým právům, a to i nad rámec pouhých formálních upozornění.

Právní věty rozhodnutí schválené na zasedání trestního kolegia NS

Bezplatná obhajoba, § 33 odst. 2 věta druhá tr. ř.

Pro rozhodnutí soudu o nároku na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu bez návrhu obviněného podle § 33 odst. 2 věta druhá tr. ř. jsou rozhodující jednak výsledky vyplývající ze shromážděných důkazů svědčících o tom, že obviněný nemá dostatek prostředků na to, aby si náklady obhajoby hradil sám, a jednak nutnost obhajoby k ochraně jeho práv. Při rozhodování zde soud vychází i ze zjištěných majetkových poměrů obviněného a povahy a složitosti věci.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 3. 2025, sp. zn. 8 Tdo 40/2025)

Padělání a pozměnění veřejné listiny, Veřejná listina, § 348 odst. 1, § 131 odst. 1 tr. zákoníku



Trestného činu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku se dopustí i ten, kdo vytvoří padělek veřejné listiny z jiného padělku takové listiny, aby nový padělek vyvolával dojem originálu a aby plnil jeho účel.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2025, sp. zn. 11 Tdo 875/2024)

Řízení o odvolání, § 254 odst. 1, 2 tr. ř.

II. Odvolací soud může vadu rozsudku, spočívající v rozporu výroku o vině a přijatého prohlášení viny, napravit i z podnětu odvolání, které oprávněná osoba podala proti výroku o trestu, má-li vytýkaná vada napadeného výroku o trestu původ v takto vadném výroku o vině (§ 254 odst. 1, 2 tr. ř.).

(Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 2. 2024, sp. zn. 4 To 4/2024 – Et 1/2025 – rozh. č. 6 z TK 19. 2. 2025)

Prohlášení viny, § 206c odst. 1 tr. ř.

I. Součástí prohlášení viny podle § 206c odst. 1 tr. ř. je souhlas obviněného s právní kvalifikací skutku uvedenou v obžalobě (návrhu na potrestání). Přijme-li soud prohlášení viny, v odsuzujícím rozsudku nemůže bez dalšího změnit právní kvalifikaci oproti obžalobě (návrhu na potrestání), popřípadě oproti přijatému prohlášení viny učiněnému obviněným a odlišujícímu se za souhlasu státního zástupce od obžaloby (návrhu na potrestání).

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 2024, sp. zn. 7 Tdo 985/2024 – Et 2/2025 – rozh. č. 16 z TK 23. 4. 2025)





Zdravotnické právo

Poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., transplantační zákon, a zákon č. 296/2008 Sb., o lidských tkáních a buňkách

26.06.2025 Prezidentem podepsáno

Novela nově stanovuje, že dárci tkání a buněk obdrží stejně jako dnes dárci orgánů náhradu účelně a prokazatelně vynaložených výdajů a rozdíl mezi případným ušlým výdělkem a obdrženou náhradou mzdy, platu nebo odměny a obdrženým nemocenským z nemocenského pojištění, který by mu vznikl dočasnou pracovní neschopností vzniklou v souvislosti s odběrem tkání nebo buněk nebo poskytováním zdravotních služeb, které si takový odběr tkání nebo buněk vyžádal.

Návrh zákona vychází z toho, že dárcovství tkání i dárcovství buněk včetně krvetvorných buněk získaných z kostní dřene je velmi podstatné pro poskytování zdravotních služeb, neboť tyto části lidského těla získané od žijících dárců jsou v podstatě nenahraditelné jinými prostředky. Je tedy na místě podpořit ochotu dárců tkání a buněk shodně, jako je tomu nyní v případě dárců orgánů. Proto se navrhuje, aby dárci tkání a buněk obdrželi stejně jako dnes dárci orgánů náhradu účelně a prokazatelně vynaložených výdajů a rozdíl mezi případným ušlým výdělkem a obdrženou náhradou mzdy, platu nebo odměny a obdrženým nemocenským z nemocenského pojištění, který by mu vznikl dočasnou pracovní neschopností vzniklou v souvislosti s odběrem tkání nebo buněk nebo poskytováním zdravotních služeb, které si takový odběr tkání nebo buněk vyžádal.

Dostupné na: <https://www.zakonyprolidi.cz/monitor/7368779.htm>

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, a některé související zákony

Momentálně 2.7.2025 schváleno Senátem

Hlavní body navrhovaného návrhu zahrnují zlepšení postavení pacientů, odstranění nadměrné administrativní zátěže pro poskytovatele zdravotní péče a zajištění lepší dostupnosti některých služeb. Tento návrh také směřuje k vyřešení poskytování zdravotní péče v zařízeních pobytových sociálních služeb. Hlavním cílem je naplnit probíhající zdravotnické reformy a zlepšit kvalitu péče a bezpečnost pacientů. Navíc zdůrazňuje potřebu poskytovat péči dětem s vážnými zdravotními problémy, včetně těch, které jsou pečovány v domácím prostředí.

1. Pohotovostní služby

- Nově se ruší výjimka, kdy za zajištění pohotovostních služeb odpovídal kraj. Odpovědnost se přesouvá na zdravotní pojišťovny, které budou nově zajišťovat místní a časovou dostupnost pohotovostních služeb. Zavádí se jasnější definice a síť pohotovostních služeb.

2. Výkony estetické medicíny

- Výkony estetické medicíny (výkony bez léčebného účelu, prováděné na žádost pacienta za účelem změny vzhledu) jsou nově výslovně zahrnuty do režimu ZZS. Musí je provádět způsobilí zdravotničtí pracovníci ve zdravotnických zařízeních s příslušným oprávněním.





3. Následná lůžková péče

- Dochází ke zpřesnění indikací pro přijetí do následné lůžkové péče. Novela umožňuje přijímat pacienty nejen po akutní hospitalizaci, ale i z domácího prostředí na žádost praktického nebo odborného lékaře, pokud domácí péče není dostačující.

4. Překážky udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

- Překážky jsou nově upraveny tak, aby odpovídaly principům trestní odpovědnosti právnických osob. Zamezuje se obcházení překážek spekulativními změnami právní formy poskytovatele.

5. Snížení administrativní zátěže poskytovatelů

- Ruší se povinnost oznamovat změny některých údajů (např. statutární orgán) a povinnost zpracovávat seznam zdravotních služeb, u nichž je vyžadován písemný souhlas, pokud to nevyžaduje zákon. Zjednodušuje se evidence a zveřejňování postupů vyřizování stížností.

6. Vyřizování stížností

- Nově bude povinnost určit konkrétní osobu (stížnostního referenta) u poskytovatelů jednodenní a lůžkové péče, která bude odpovědná za vyřizování stížností pacientů. Pacient tak bude jasně vědět, na koho se obrátit.

7. Evidence a formální náležitosti stížností

- Upřesňují se požadavky na evidenci použití omezovacích prostředků a stížností, včetně formálních náležitostí těchto stížností.

8. Externí hodnocení kvality a bezpečí

- Novela umožňuje Ministerstvu zdravotnictví odebrat oprávnění externím hodnotitelům, kteří neplní povinnosti nebo jsou neaktivní. Zavádí se opatření proti střetu zájmů hodnotitelů.

9. Status centra vysoce specializované péče

- Dochází ke komplexní úpravě řízení o udělení statusu centra vysoce specializované péče, včetně zpřesnění podmínek a postupů.

10. Screeningové programy

- Zavádí se zákonná definice screeningu a jasné podmínky pro poskytovatele a zdravotní pojišťovny. Nově je stanovena povinnost poskytovatelů dodržovat podmínky screeningu zveřejněné ministerstvem a možnost odejmutí statusu screeningového pracoviště při porušení těchto podmínek.

11. Pacientské organizace

- Novela upravuje povinnosti pacientských organizací v souladu se zákonem o účetnictví – účetní závěrku lze nahradit přehledem o majetku a závazcích a přehledem o příjmech a



výdajích. Rozšiřuje se definice patientských organizací a upřesňují se podmínky pro zápis do seznamu.

Dostupné na: <https://www.zakonyprolidi.cz/monitor/7804471.htm>

Důvodová zpráva dostupná na:

<https://www.zakonyprolidi.cz/media2/file/2409/File69982.pdf?attachment-filename=7804471-2024-09-11-duvodova-zprava-7933275.pdf>



Pracovní právo

Novela zákoníku práce

S účinností od 1. června 2025 dochází k rozsáhlým změnám v zákoníku práce a souvisejících nařízeních vlády. Zásadní novinkou je úprava výpovědní doby, která nově začne běžet již dnem doručení výpovědi druhé straně, nikoliv až prvním dnem následujícího měsíce. V případě výpovědi z tzv. sankčních důvodů (např. závažné porušení pracovní kázně) se výpovědní doba zkracuje na jeden měsíc. Prodlužují se také lhůty, ve kterých může zaměstnavatel uplatnit výpověď či okamžité zrušení pracovního poměru. Subjektivní lhůta činí tři měsíce, objektivní patnáct měsíců. Odpadá povinnost zkoumat příčinu ztráty zdravotní způsobilosti pro účely výpovědi, avšak zůstává relevantní pro nárok na jednorázovou náhradu, která nově nahradí odstupné v případě nemoci z povolání či pracovního úrazu. Tato náhrada bude refundována ze zákonného pojištění.

Upravují se i pravidla pro zkušební dobu, jejíž maximální délka se prodlužuje na 4 měsíce, u vedoucích zaměstnanců na 8 měsíců, a bude ji možné smluvně prodloužit. Zákon nově výslovně stanoví, že se zkušební doba prodlužuje o neodpracované pracovní dny v důsledku dovolené, překážek v práci nebo neomluvené absence.

V oblasti odměňování se zavádí možnost doručovat mzdový či platový výměr elektronicky bez nutnosti předchozího souhlasu zaměstnance, za podmínky, že dokument bude elektronicky podepsán a zaměstnanec potvrdí jeho přijetí. Nově lze po dohodě vyplácet čistou mzdu i v cizí měně, pokud má zaměstnanec tzv. cizí prvek. Bezhotovostní výplata mzdy se stává výchozím způsobem.

Zásadní novinkou je zákaz doložek mlčenlivosti ohledně výše mzdy – zaměstnavatel již nemůže zaměstnanci bránit, aby informace o své mzdě sdílel.

Novela rovněž posiluje ochranu rodičů – při návratu z rodičovské dovolené do dvou let věku dítěte bude zaměstnanci nově garantováno původní pracovní místo. Usnadňuje se i opakované sjednávání pracovních poměrů na dobu určitou pro zástupy za rodiče na mateřské nebo rodičovské dovolené.

Mladistvým od 14 let, kteří neukončili povinnou školní docházku, se výjimečně umožní vykonávat lehké práce během letních prázdnin. Zavádí se také povinnost zaměstnavatelů zajišťovat lékařské prohlídky pro všechny mladistvé, včetně těch pracujících na DPP či DPČ.

V oblasti veřejné správy dochází k možnosti členství zaměstnanců ve vedení podnikajících právnických osob se souhlasem zaměstnavatele a zpřesňují se pravidla ohledně oznamování příjmů z této činnosti.

Odkaz na článek: napsal chatgpt podle [Infoleták.pdf](#) ale článek také např. „[Flexinovela“ zákoníku práce: Co vše se letos mě | epravo.cz](#), [Novela zákoníku práce: Souhrn změn účinných od 1. června 2025 - Podnikatel.cz](#)





Nařízení vlády č. 122/2025, Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 590/2006 Sb., kterým se stanoví okruh a rozsah osobních překážek v práci

Nařízení vlády č. 590/2006 Sb., které upravuje jiné důležité osobní překážky v práci, doznalo několika změn. Nově se zavádí § 1a, který rozšiřuje pojem manžela i na partnera v registrovaném partnerství. Zásadně se mění úprava volna v souvislosti s uzavřením manželství. Zaměstnanci nově náleží 2 dny volna, z toho jeden s náhradou mzdy. Volno s náhradou mzdy přísluší i zaměstnanci při svatbě dítěte, bez náhrady také zaměstnanci při svatbě rodiče. Nově se rozšiřuje i volno v souvislosti s úmrtím, a to až na 3 dny s náhradou mzdy, a až dalších 5 dnů bez náhrady. Tato úprava se nově týká i případů, kdy zesnulý žil se zaměstnancem ve společné domácnosti. Ve všech těchto případech se nárok vztahuje i na zaměstnance vykonávající práci na základě dohod podle § 87a zákoníku práce.

Změny se dotýkají také doprovodu k lékaři a zajišťování potřeb dítěte, přičemž nově je výslovně stanoveno, že pracovní volno zahrnuje i cestu zpět od lékaře nebo z místa zajištění potřeb dítěte. Upraveno bylo také volno na hledání nového zaměstnání, které nyní tvoří až 4 dny s náhradou mzdy, pokud pracovní poměr končí výpovědí z organizačních důvodů, nebo až 4 dny bez náhrady při jiném způsobu ukončení. Zaměstnanci také náleží volno bez náhrady pro využití služeb Úřadu práce. Pokud zaměstnanec čerpá jen část směny, považuje se za vyčerpaný celý den.

V příloze nařízení se v bodě 4 zpřesňuje, že překážkou v práci může být i osobní nepříznivá událost způsobená počasím či jinou mimořádnou situací.

Odkaz na nařízení:

[122/2025 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 590/2006 Sb., kterým se stanoví okruh a rozsah jiný...](#)

Odkaz na článek: [11/25 Novela nař. vl. č. 590/2006 Sb., kt. se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci; T:22.1.2025 - Hospodářská Komora](#)

Nařízení vlády č. 155/2025 Sb., Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů

Novela nařízení vlády č. 304/2014 Sb. a č. 341/2017 Sb. přináší sjednocení a rozšíření pravidel pro započítávání doby praxe státním zaměstnancům i zaměstnancům ve veřejných službách a správě. Souvisí s § 123 odst. 6 písm. d) zákoníku práce, dle kterého má podmínky pro určení započitatelné praxe stanovit vláda nařízením, což činí v § 3, respektive § 4 právě novelizovaných nařízení vlády č. 304/2014 Sb. a č. 341/2017 Sb. Nově se v plném rozsahu započítává doba osobní péče o osobu ve stupni těžké nebo úplné závislosti, pokud jde o nezletilé dítě nebo osobu blízkou. Dále se do započitatelné praxe zahrnuje i řádně ukončené doktorské studium, a to v rozsahu nejvýše pěti let.

U státních zaměstnanců byla upřesněna pravidla pro započtení mateřské, rodičovské a civilní služby, a rozšířen byl odkaz na ustanovení zákona o státní službě. U zaměstnanců ve veřejných službách se upravilo číslování paragrafů a zohlednily se nové typy započitatelné praxe.





V příloze k nařízení č. 341/2017 Sb. přibyla nová kategorie práce, která se týká zaměstnanců vykonávajících činnosti s individuálním přístupem k osobám v krizových sociálních situacích, často v jejich domácím prostředí, za ztížených časových nebo prostorových podmínek.

Odkaz na nařízení: [155/2025 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstn...](#)

Odkaz na článek: [Novela nařízení o platových poměrech státních zaměstnanců a zaměstnanců ve veřejných službách a správě | Právní prostor](#)

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2025, sp. zn. 21 Cdo 752/2025

Právní věta: Samotné „oduznání“ nemoci z povolání (tedy lékařský posudek, že nemoc již není přítomna) nepředstavuje automaticky podstatnou změnu poměrů, která by bez dalšího vedla k zániku nároku na náhradu za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti. Pro posouzení zániku tohoto nároku je nutné zkoumat, zda zaměstnanec po oduznání nemoci z povolání skutečně znovu nabyl zdravotní způsobilost k výkonu původní profese, při jejímž výkonu nemoc z povolání vznikla, a zda se může na tuto práci reálně vrátit¹.

Podstata sporu spočívala v tom, že žalobce, bývalý horník, požadoval po zaměstnavateli náhradu za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, protože mu byla v minulosti uznána nemoc z povolání (iritační dermatitida nohou). Zaměstnavatel přestal náhradu vyplácet poté, co lékařský posudek konstatoval „oduznání“ nemoci z povolání – tedy že nemoc již není klinicky přítomna. Soudy nižších stupňů žalobu zamítly s tím, že oduznání nemoci z povolání je samo o sobě podstatnou změnou poměrů, která vede k zániku nároku na náhradu za ztrátu na výděлку.

Nejvyšší soud však tento právní názor odmítl a zdůraznil, že pro zánik nároku na náhradu za ztrátu na výděлку je rozhodující, zda zaměstnanec po oduznání nemoci z povolání skutečně znovu nabyl zdravotní způsobilost k výkonu původní práce, při jejímž výkonu nemoc vznikla, a zda se na tuto práci může vrátit. Pokud zdravotní stav zaměstnance i po oduznání nemoci z povolání stále neumožňuje výkon původní profese, nárok na náhradu za ztrátu na výděлку nezaniká pouze na základě oduznání nemoci.

Dostupné na:

https://rozhodnuti.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5D907A932857F549C1258CB2004F1B90?openDocument&Highlight=0,null,

rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2025, sp. zn. 33 Cdo 1399/2024

Právní věta: U cizince zaměstnaného v České republice, který má povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a na jehož zaměstnání se vztahuje výjimka podle zákona o zaměstnanosti (tj. soustavná příprava na budoucí povolání), dochází ke skončení pracovního poměru ex lege podle § 48 odst. 3 písm. c) zákoníku práce dnem, kdy cizinec přestane splňovat podmínky této výjimky, zejména přerušením studia, a tím ztrátou oprávnění k výkonu práce na území ČR. Toto platí i v případě, že cizinec ztrátu statusu studenta neoznámí zaměstnavateli, přičemž samotné povolení k pobytu nezakládá oprávnění k výkonu práce.





Podstatou sporu bylo, zda pracovní poměr žalobce, tureckého státního příslušníka, který studoval v ČR a byl zaměstnán na základě výjimky z povolení k zaměstnání, skončil dnem 30. 9. 2018 v důsledku přerušení studia, kdy žalobce ztratil status studenta a tím i oprávnění k výkonu práce. Zaměstnavatel pracovní poměr vypověděl s odůvodněním, že došlo ke skončení pracovního poměru podle § 48 odst. 3 písm. c) zákoníku práce, protože žalobce přestal splňovat podmínky pro výkon práce na základě výjimky. Žalobce trval na tom, že pracovní poměr trvá, protože povolení k pobytu nebylo zrušeno a zaměstnavatel mu v komunikaci s rodinou potvrdil trvání pracovního poměru.

Nejvyšší soud potvrdil rozhodnutí soudů nižších stupňů, že pracovní poměr skončil ex lege ke dni, kdy žalobce přestal být studentem a ztratil oprávnění k výkonu práce na základě výjimky. Soud zdůraznil, že povolení k pobytu samo o sobě nezakládá oprávnění k výkonu práce, a že přerušení studia vede k zániku statusu studenta, což znamená ztrátu oprávnění k výkonu práce podle zákona o zaměstnanosti. Zaměstnavatel tak byl oprávněn pracovní poměr ukončit podle zákoníku práce.

Dostupné na:

https://rozhodnuti.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_.nsf/WebSearch/65E4C851F4EBCA5BC1258CB3004D3534?openDocument&Highlight=0,null,





Právo EU

Dohoda o harmonizaci insolvenčního práva

Rada Evropská Unie se shodla na harmonizaci pravidel pro insolvenční řízení napříč členskými státy EU, které budou sloužit jako zjednodušení likvidačního procesu společností, figurující v několika členských státech s odlišnými insolvenčními pravidly, a tedy přilákání více zahraničních investorů.

Rada vymyslela tzv. „pre-pack“ mechanismus, který bude sloužit jako příprava prodeje společnosti nebo její části ještě před insolvenčním řízením. Díky tomu bude prodej společnosti zjednodušen a urychlen, protože např. smlouvy nutné pro pokračování chodu společnosti budou automaticky přesunuty na nového kupce i bez souhlasu druhé strany.

Dále, každý členský stát bude za stanovených podmínek muset ustavit věřitelskou komisi, která umožní každému věřiteli zapojit se do insolvenčního řízení, i kdyby k tomu za jiných okolností neměli příležitost (příliš velká vzdálenost, omezené finanční zdroje).





Obchodní právo

Nejvyšší správní soud, 21 As 11/2025-47, 5. 6. 2025

Právní věta: Reklama na humánní léčivý přípravek, jehož výdej je vázán na lékařský předpis, je zakázána i v případě, že konkrétní název přípravku není výslovně zmíněn, pokud je z kontextu a obsahu sdělení zřejmý propagační účel a sdělení není objektivní informací. Pro posouzení, zda jde o reklamu, není podstatné, zda je nepřímý odkaz na léčivý přípravek srozumitelný široké veřejnosti, nýbrž zda má sdělení podpořit předepisování, výdej, prodej nebo spotřebu léčivého přípravku. Zveřejnění informativního sdělení kontrolním orgánem, které odkazuje na konkrétní léčivý přípravek za účelem upozornění na nezákonnou reklamu, nelze považovat za reklamu.

Žalobkyně se přestupku měla dopustit tím, že jako zadavatel reklamy porušila podmínky pro obsah reklamy uvedené v § 5a odst. 2 písm. a) zákona o regulaci reklamy, neboť nejpozději v průběhu června 2021 zadala ke zpracování reklamu zaměřenou na širokou veřejnost v podobě textu nadepsaného „NOVINKA V LÉČBĚ RAKOVINY V ČESKU: INFUZE VITAMINU C“ zveřejněného na internetové adrese <https://www.a2c.cz/novinka-v-lecbe-rakoviny-v-cesku-infuze-vitaminuc-79.html>. Tato reklama byla šířena v období od června 2021 do září 2022 a nepřímo odkazovala na humánní léčivý přípravek VITAMIN C INJEKTOPAS (dále jen „Injektopas“), jehož výdej je vázán na lékařský předpis.

Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji zamítl jako nedůvodnou. Městský soud nepřisvědčil argumentaci žalobkyně, dle níž text uveřejněný na jejích webových stránkách byl pouhým sdělením a nelze z něj dovodit reklamu na Injektopas. Naopak se ztotožnil se žalovaným, že článek byl reklamou na léčivý přípravek Injektopas, ačkoli tento přípravek nebyl v článku přímo jmenován.

Dostupné na: <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/21-as-11-2025-47>





Další předpisy

Vyhláška č. 186/2025 Sb. Vyhláška o postupu při provádění prohlášení o pravosti podpisu na dokumentu v elektronické podobě

Návrh vyhlášky o postupu při provádění prohlášení o pravosti podpisu na dokumentu v elektronické podobě reaguje na novelu zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (zákon o advokacii). Konkrétně pak na nové znění § 25a odst. 2, které presumuje vydání prováděcího předpisu k formátu a náležitostem dokumentu v elektronické podobě, u nějž lze provést prohlášení, vzoru doložky s prohlášením o pravosti podpisu na dokumentu v elektronické podobě a postupu při provádění prohlášení na dokumentu v elektronické podobě. Novela v případě výše uvedeného ustanovení **nabývá účinnosti dnem 1. července 2025.**

Dostupné na: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-186> (obsahuje také vzorovou doložku s prohlášením v příloze)

Zpracoval Backoffice team

červen 2025

